

**UCHWAŁA NR XIV/126/2020
RADY GMINY STANISŁAWÓW**

z dnia 30 czerwca 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańca Gminy na działania Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stanisławowie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w związku ze skargą Mieszkańca Gminy Stanisławów z dnia 11 marca 2020 r. na działania Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stanisławowie, Rada Gminy Stanisławów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Mieszkańca Gminy Stanisławów z dnia 11 marca 2020 r. na działania Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stanisławowie, która wpłynęła do Urzędu Gminy Stanisławów w dniu 03 kwietnia 2020 r.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne uznania skargi za bezzasadną zawiera uzasadnienie do projektu uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Stanisławów.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Stanisławów do powiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Rady
Gminy

Waldemar Zbytek

Uzasadnienie

W dniu 03 kwietnia 2020 r. wpłynęła do Urzędu Gminy Stanisławów skarga Mieszkańca Gminy Stanisławów z dnia 11 marca 2020 r. na działania Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stanisławowie. Przewodniczący Rady Gminy Stanisławów pismem z dnia 25 maja 2020 r. poinformował Skarżącego o posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Stanisławów w dniu 02 czerwca 2020 r., na którym będzie omawiana skarga.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 02 czerwca 2020 r. po zapoznaniu się z wyjaśnieniami Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stanisławowie uznała skargę za bezzasadną.

Z wyjaśnień Kierownika GOPS wynika, że pracownicy socjalni z zaangażowaniem wykonują powierzone im obowiązki, wykazują dużą aktywność, kierują pomoc adekwatnie do potrzeb danej rodziny. Decyzja w kwestii usytuowania przystanku autobusowego nie należy do kompetencji Kierownika GOPS zaś powołany przez skarżącą cytat: „Informuję, że GOPS nie dostrzega zasadności podejmowania w/w działań. Państwo posiadają samochód osobowy. Potrzebę dojazdu do szkoły, lekarza, apteki, sklepu etc zaspokajają przy jego użyciu.” pochodzi z pisma GOPS- Ws 420.170.2016 z dnia 15.12.2016r. kierowanego do Wójta Gminy Stanisławów jako odpowiedź na zarzut skarżącej: „brak inicjowania form pomocy, która miałaby na celu zniwelowanie bariery np. funkcjonalnej (w moim przypadku, aby móc samodzielnie dojechać do sklepu, apteki, lekarza, pracy) a dokładnie mam na myśli wsparcie obywatela wnioskiem do Wójta i podkreślenie problemu, że przystanek na żądanie jest niezbędny dla niepełnosprawnej P.Cz., jej niepełnosprawnej babci i pierwszego dziecka, aby regularnie uczęszczać do szkoły, a one funkcjonować w realizacji swoich podstawowych potrzeb życiowych, a także społeczności lokalnej zamieszkującej przy drodze krajowej nr 50”;

Kierownik GOPS w Stanisławowie wyjaśnił, że nie posiada wiedzy na jakie oświadczenia pisemne Kierownika złożone przed Prokuraturą Rejonową w Mińsku Mazowieckim powołuje się skarżąca. Kierownik nie pamięta aby w sprawie skarżącej był przesłuchiwany w prokuraturze czy też wzywany przez prokuraturę do złożenia oświadczeń pisemnych.

Kierownik GOPS wyjaśnił także, że skarżąca nie zwracała się do GOPS z wnioskiem o przyznanie zasiłku celowego zwrotnego w całości „na poczet OC pojazdu”, o przyznanie zasiłku celowego zwrotnego dla skarżącej „na poczet remontu” nie wnioskował także Rzecznik Praw Dziecka. W dniu 21 marca 2016r. skarżąca zwróciła się do GOPS w Stanisławowie z wnioskiem o „przyznanie zasiłku celowego na rzecz opału w formie ekogroszek, prąd, leki dla dziecka, OC pojazdu”. Decyzją nr GOPS-Zsp 4612.167.2016 z dnia 12.04.2016r. przyznano skarżącej specjalny zasiłek celowy na dofinansowanie do zakupu opału, leków, opłatę rachunku za energię elektryczną. Jednocześnie odmówiono przyznania pomocy finansowej na opłatę OC pojazdu. Kierownik wyjaśnia, że pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne zasoby i możliwości. Możliwość zaspokajania potrzeb klientów pomocy społecznej niewątpliwie determinowana jest posiadanymi przez pomoc społeczną możliwościami, głównie finansowymi. W sytuacji, kiedy środki są ograniczone, a potrzebujących wielu, rzeczą naturalną jest, że w pierwszej kolejności zaspokajane są niezbędne potrzeby bytowe osób o najniższych dochodach. Oznacza to między innymi, że nie każdy potrzebujący może otrzymać pomoc finansową w satysfakcjonującej go wysokości.

W dniu 08 listopada 2016r. do GOPS wpłynęło pismo z Biura Rzecznika Praw Dziecka nr ZSS.441.1228.2016 JW z którego wynika, że skarżąca zwróciła się do Rzecznika Praw Dziecka „z prośbą o pomoc z uwagi na trudną sytuację materialną rodziny (...) W liście

do Rzecznika Pani wskazała, iż aktualnie temperatura w jej domu wynosi 16 stopni Celsjusza. Sama musi przygotować opał, co jest ciężkie nie tylko na stan zdrowia, ale i opiekę nad młodszym dzieckiem. (...) uprzejmie proszę o zbadanie sytuacji materialno-bytowej rodziny Pani, udzielenie odpowiedniej pomocy oraz powiadomienie Rzecznika o podjętych działaniach i ich rezultacie”. W związku z powyższym wszczęte zostało postępowanie administracyjne w sprawie przyznania rodzinie pomocy finansowej. Podczas wywiadu środowiskowego skarżąca wskazała pracownikom socjalnym na potrzebę przyznania rodzinie pomocy finansowej na zakup opału oraz dofinansowania do wylewki posadzek w mieszkaniu. Uzasadniła wskazaną potrzebę trudną sytuacją finansową rodziny, a także przedłożyła dokumenty potwierdzające w ocenie skarżącej niezbędne wydatki rodziny „zmywarka – 1159,00 zł, gres – 1002,00 zł, wkład kominkowy – 1261,00 zł i inne które w ocenie Ośrodka nie stanowią niezbędnej potrzeby. Podczas wywiadu środowiskowego pracownicy socjalni ustalili, że rodzina posiada zakupiony opał. Mimo, iż było chłodno, oboje małżonkowie byli w domu, nie rozpalili w piecu. W toku postępowania ustalono, że rodzina jest w stanie zaspokoić wymienione potrzeby, wykorzystując własne zasoby finansowe, dlatego też odmówiono udzielenia pomocy finansowej. O decyzji powiadomiono Biuro Rzecznika Praw Dziecka.

Kierownik GOPS wyjaśnił również, że twierdzenie skarżącej „odmówiono zasiłku opiekuńczego nad moją ciężko chorą babią” nie jest zgodne z prawdą. Do GOPS nie wpłynął wniosek w powyższej sprawie. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim nie zlecał przeprowadzenia przez pracowników GOPS „wywiadu środowiskowego dotyczącego wyznaczenia opiekuna prawnego dla mej babci”. Sąd zwrócił się z prośbą o wskazanie osoby na kandydata jako opiekuna prawnego dla ubezwłasnowolnionej, na co GOPS udzielił odpowiedzi wskazując kandydata z imienia i nazwiska. W związku z wnioskiem opiekuna prawnego o umieszczenie osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie w domu pomocy społecznej, odmówiono wszczęcia postępowania z uwagi na fakt, że opiekun prawny nie posiadał zgody Sądu na powyższe.

Odpowiadając na dalsze zarzuty skarżącej zawarte w skardze z dnia 11 marca 2020r.

- „kierownik GOPS Stanisławów nie poinformował mnie w niniejszej sprawie o przewlekłości postępowania. Decyzję wydano z dniem 24.05.2019r. (wniosek złożyłam dnia 25.03.2019r.)” Kierownik GOPS wyjaśnił, że dniu 24 kwietnia 2019r. na podstawie art. 36 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. kodeks postępowania administracyjnego, wysłano do skarżącej zawiadomienie o przesunięciu terminu wydania decyzji do dnia 24 maja 2019r. wskazując powód przesunięcia terminu. Zawiadomienie zostało odebrane przez męża skarżącej w dniu 29 kwietnia 2019r. W dniu 16 maja 2019r. wpłynęły do GOPS dokumenty niezbędne do wydania decyzji, przesłano do skarżącej zawiadomienie dotyczące możliwości zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się w sprawie, po czym w dniu 24 maja 2019r. wydano decyzję.

- „nie przeprowadzono wywiadu środowiskowego niezwłocznie zgodnie z zapisami Kpa (wniosek skierowano 25.03.2019 r. wywiad prowadzono dnia 05.04.2019 r.)” Kierownik GOPS wyjaśnił, że rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadzany jest na podstawie art. 107 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 sierpnia 2016 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego. Zgodnie z § 2. w/w Rozporządzenia:

„1. Wywiad przeprowadza się w terminie 14 dni roboczych od dnia powzięcia wiadomości o konieczności jego przeprowadzenia.

2. W sprawach niecierpiących zwłoki, wymagających pilnej interwencji pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej lub powiatowego centrum pomocy rodzinie, wywiad przeprowadza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia powzięcia wiadomości o potrzebie przyznania świadczenia z pomocy społecznej, zwanego dalej

„świadczaniem”.

Termin na przeprowadzenia wywiadu środowiskowego wskazany w w/w Rozporządzeniu został zachowany. Kierownik GOPS wyjaśnił, że pracownik socjalny tuż po otrzymaniu wniosku o pomoc w dniu 25 marca 2019r. skontaktował się telefonicznie ze skarżącą w celu ustalenia terminu wywiadu środowiskowego oraz w dniu 28 marca 2019r. wysłał pismem prośbę do skarżącej o wyznaczenie terminu przeprowadzenia wywiadu środowiskowego.

- „wskazano już w pierwszym piśmie/wniosku z dnia 25.03.2019 r., że przekroczone kryterium dochodowe w rodzinie, natomiast zapisy programu rządowego wskazują, że w uzasadnionych przypadkach przyznaje się posiłek przy przekroczonym kryterium dochodowym;” Kierownik GOPS wyjaśnił, że w ramach programu rządowego „Posiłek w szkole i w domu” wsparcie otrzymać mogą osoby/rodziny spełniające warunki otrzymania pomocy wskazane w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz nie przekraczające kryterium dochodowe w wysokości 150% kryterium, o którym mowa w art. 8 ww. ustawy. Dochód skarżącej przekroczył 150 % kryterium dochodowego w związku z czym skarżąca nie była uprawniona do otrzymania pomocy w ramach programu rządowego „Posiłek w szkole i w domu”.

W odniesieniu do zarzutu „2) niewystarczające przygotowanie i wiedza pracowników socjalnych do realizacji zadań”, Kierownik GOPS wyjaśnia, że pracownicy socjalni zatrudnieni w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Stanisławowie posiadają bardzo dobre przygotowanie i odpowiednią wiedzę do realizacji powierzonych zadań, a także, że Wójt Gminy Stanisławów z dniem 16 lipca 2015 r. powierzył jej pełnienie obowiązków kierownika GOPS w Stanisławowie. Przed tym dniem nie przedstawiała się jako kierownik GOPS w związku z czym nie jest zgodne z prawdą podane przez skarżącą stwierdzenie „Beata Wąsowska przedstawiała się jako kierownik GOPS Stanisławów już w dniach 01 i 02 lipca 2015 r.”

W odniesieniu do prośby skarżącej „Wobec powyższego proszę o wskazanie: Czy pracownicy GOPS Stanisławów są niekompetentni (Aneta Bartnicka, Hanna Przypaśniak) czy składają fałszywe oświadczenia? Czy kierownik GOPS Stanisławów umyślnie wprowadza w błąd przełożonych i innych czy wykazuje nieprawdziwość wobec faktów?” Kierownik GOPS wyjaśnia, że pracownicy zatrudnieni w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Stanisławowie są osobami kompetentnymi i nie składają fałszywych oświadczeń. Kierownik GOPS nie wprowadza w błąd przełożonych i nie wykazuje nieprawdziwości wobec faktów. Ponadto wyjaśnia również, że nie jest prawdą stwierdzenie „GOPS Stanisławów żywo uczestniczy w remoncie domu osoby która nie jest w priorytecie potrzeb” oraz, że nie posiada wiedzy o jakiej sytuacji, o kim skarżąca pisze: „Dnia 04 kwietnia 2019 r. na rozmowie z kierownikiem GOPS Stanisławów była kobieta która na dany dzień została bez pomocy, a jej sytuacja życiowa wymagała tego w priorytecie”.

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, iż podjęcie przedmiotowej uchwały jest uzasadnione.

Pouczenie.

Zgodnie z treścią art. 239 Kpa w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.